

af Oktober saa mange Flokke Kvækere omkring Viborg og 28 December omkring Hillerød saa en Del Kvækere, mange Dompaper, enkelte Kærnehidere og en Nøddekriige (*Nucifraga caryocatactes*), samt hørte, at en temmelig stor Flok Silkehaler havde opholdt sig der i Begyndelsen af December.

LIDT OM FUGLELIVET VED HADSUND I VINTEREN 1913—14.

AF

HELGE SVENDSEN.

Som Indledning skal jeg meddele, at der til min Ejendom foruden en ret stor Have, et mindre Stykke Mark og Fjordeng hører ca. 110 ha Skov. Denne strækker sig næsten ind til Hadsund langs med Mariager Fjord og adskilles fra denne ved en smal Strimmel Eng. I Kanten af Skoven ligger den Vej, som jeg næsten daglig passerer, og hvor jeg har en særdeles god Lejlighed til at fryde mig over det — særlig i denne Vinter — ualmindelig rige Fugleliv. Skoven bestaar hovedsagelig af gamle Bøge, yngre og ældre Gran, Bjærgfyr og særlig langs omtalte Vej gamle El og forskellige andre Træarter og Buske. Sidste Aar var godt Frøaar navnlig for Bøgens og Ellens Vedkommende.

Rovfuglene er jo ikke stærkt repræsenterede om Vinteren. Medens jeg om Sommeren har et Par rugende Musvaager, Lærke og Taarnfalke at more mig over, ser jeg i denne Tid kun lidt til Rovfugle. En Aften lige i Skumringen i Januar Maaned kom en Musvaage lige over Hovedet paa mig forfulgt af en stærkt udskældende Vandrefalk. Spurvehøgen ser jeg dog tidt, ligesom Natuglen er almindelig. En desværre sjælden Gæst er Havørnen. I den ca 15 km herfra liggende Skov — Havnø Launkær — har Havørnen i mange Aar ruget, undertiden 3 Par, og blev af Ejeren fredet paa det omhyggeligste; men desværre har Gift og Bly bevirket, at de nu er ganske forsvundet. For et Par Aar siden blev der ved Indløbet til Fjorden dræbt 2 Ørne. Den ene — en gammel Han og et stort smukt Eksempel, har jeg selv faaet udstopet; men det er unægtelig et adskilligt skønnere Syn at se denne stolte og mægtige Fugl sejle hen over Skoven, — et

Syn, jeg adskillige Gange har nydt. Tidlig i Foraaret 1913 var et Par i Færd med at lave til Rugning, da den ene pludselig forsvandt, og den eneste, der nu er tilbage, ses kun sjældent.

Hvad der særlig ved Vintertid præger Fuglelivet her, er de mange nordiske Fugle, der holder Vinter her, og da særlig de vældige Flokke af Kvækerfinker. I tusindvis er de her i Aar. Allerede paa lang Afstand kan man høre deres Puslen og Raslen i Skovbunden, hvor de søger Føde for saa med vældig Susen at gaa til Vejrs, naar man kommer for nær. Dompapen, som har været her siden sidst i Oktober, er jo langt fra talrig, her er dog ikke saa faa, og de gør for Resten ikke saa ganske lidt Fortræd ved at æde en Masse Blomsterknopper af Kirsebær og Syren. Korsnæb har jeg kun set en Gang i Aar og kun i 2 Eksemplarer. De plejer ellers at være her i Smaaaflokke det meste af Vinteren. Af Sidensvaner har jeg i længere Tid haft en Flok paa 8—10 Stkr. Andre nordiske Skovfugle, tror jeg ikke, her er.

Af vore egne Skovfugle kan jeg nævne: Kragen, Skaden, Skovskaden, Solsort, Bogfinke, Graa-, Skov- og Gul-Spurv, Musvit, Blaamejse, Sumpmejse, Sortmejse, Halemejse, Fuglekonge, Gærdesmutte, Rødkælk, Grønsikken, Stillids, Spætter.

Grønspætten ser jeg tidt ude paa Engen, hvor den hopper rundt paa Jorden med morsomme lange Spring, og tidt flyver den helt ned til Fjordkanten. For to Aar siden fandt jeg dens Rede her i Skoven i en raadden Bøgestub; der var store Unger deri, der holdt et frygteligt Spektakel, da jeg pirrede ved dem. Endelig Træpikkeren og Spætmejsen. Ringduen har været her hele Vinteren og fraadset i den rigelige Bøgeolden. Undertiden ser jeg Flokke paa flere Hundrede Duer flyve hen over Skoven. Stæren har ogsaa været her hele Vinteren; men den har navnlig holdt til ved det i Hadsund værende Slagteri. Den 4 Februar sad den dog og fløjtede uden for sin Kasse her paa Huset. Paa Gaden i Hadsund ser jeg daglig Toplærken søge sin Føde sammen med Spurvene.

Sjældnere ser jeg Nøddekrige, Graairisk, Tornirisk, Isfugl (nede ved Fjorden), Sjægger og Kirsebærfugl.

Hejren er en fast Beboer her om Vinteren. I den nærliggende Visborggaard-Skov findes stor Hejrekoloni, hvorfra de kommer trækkende langs Fjorden og tager Ophold her i de store Graner. Hvad monstro de lever af, naar alt er dækket af Is og Sne?

Store Flokke af Raager kommer i disse Dage trækkende forbi. Kolonier findes her i Nærheden i Vivebrogaard Skov.

Paa selve Fjorden findes selvfølgelig en Mængde forskellige Fugle; men min Viden paa Svømmefugleomraadet er for ringe til, at jeg vil gaa nærmere ind paa en Beskrivelse af disse. Kun maa jeg nævne at store Flokke af Svaner i Vinter daglig lod deres monotone Sang høre, naar de kom svævende ned langs Fjorden eller hen over Skoven.

GUSTAF KOLTHOFF.

Den Betydning, Gustaf Kolthoff har haft for Ornithologien, ligger væsentlig i den Iver og Utrættelighed, hvormed han har søgt at bringe Kendskabet til og Kundskaben om Fugle ud til Almenheden. At han har haft Held i saa Henseende, kan ikke bestrides; to Værker — hvor vidt forskellige de end er — vil til alle Tider bære Vidnesbyrd herom; det er hans »Nordens Fåglar« og de biologiske Museer i Stockholm og Upsala. Sverig havde i Nilssons og Sundevalls Fugleværker gode illustrerede Haandbøger i Landets Fuglefauna, men dels var de forældede, og dels var Teksten til Sundevalls Værk aldrig fuldført. Paa Grundlag af Billederne i dette sidste Værk udgav Kolthoff i 1895—99 sammen med L. Jägerskiöld Værket Nordens Fåglar, hvortil han for den væsentligste Del selv skrev Teksten. Dette Arbejde er udsolgt, og en ny Udgave med Olof Gyllings ypperlige Billeder var just begyndt, da Døden bortrev Kolthoff.

Ved Indretningen af de biologiske Museer i Stockholm og Upsala har Kolthoff haft Anvendelse for sit nøje Kendskab til Naturen, sine ypperlige Gaver som Konservator og for sin kunstneriske Sans. I en By saa rig paa Seværdigheder som Stockholm regnes det biologiske Museum dog altid blandt de Ting, en fremmed bør se, og naar man ellers kun kender de beskedne biologiske Grupper, der findes rundt om i Museerne, forbavses man uægtelig over det storslaede Arrangement med Hundredevis af prægtigt opstillede Fugle med Reder og Yngel i naturlige Omgivelser, som Kolthoff har skaffet Stockholm. I det nyere biologiske Museum i Upsala er han paa adskillige Punkter kommen Naturen endnu nærmere; han har paa dette Omraade været en Foregangsmand, som det vil være vanskeligt at overtræffe.